

Zagreb, 19.2.2024.

TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU

Na broj: St-309/2020

Stečajni dužnik: **VIVA ADRIA d.o.o. u stečaju**, Ozalj, Zrinskih i Frankopana 18, OIB: 42571334188, kojeg zastupa stečajni upravitelj Domagoj Poljak

ŽALBA

protiv rješenja Trgovačkog suda u Zagrebu broj St-309/2020 od 5. veljače 2024.
stečajnog upravitelja

I. Trgovački sud u Zagrebu donio je rješenje broj St-309/2020 od 5. veljače 2024. kojim točkom I. razrješuje dužnosti stečajnog upravitelja Domagoja Poljak, točkom II. za novog stečajnog upravitelja imenuje Lovorku Juranović, a točkom III. nalaže primopredaju dužnosti.

II. Stečajni upravitelj podnosi žalbu protiv rješenja Trgovačkog suda u Zagrebu broj St-309/2020 od 5. veljače 2024, iz svih zakonom predviđenih razloga, u svezi s člankom 19. i 91. Stečajnog zakona, a zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i apsolutno bitnih povreda postupka iz članka 354. stavka 2. točke 11. Zakona o parničnom postupku, (Narodne novine broj 53/1991, 91/1992, 112/1999, 129/2000, 88/2001, 117/2003, 88/2005, 2/2007, 96/2008, 84/2008, 123/2008, 57/2011, 25/2013, 89/2014, 70/19, 80/22, 114/22, 155/23, dalje: ZPP), kao i pogrešne primjene materijalnog prava.

Stečajni upravitelj ističe da izreka rješenja ne proizlazi iz obrazloženja rješenja i stanja spisa te da su razlozi koje sud navodi neosnovani. Rješenje ima nedostatak radi kojih se ne može ispitati, proturječno je razlozima rješenja, kao i provedenom postupku.

Stečajni upravitelj osporava sve navode te ukazuje da je poduzimao radnje sukladno odlukama skupštine vjerovnika, koje sud nije ukinuo niti proglasio nezakonitim. Stoga stečajni upravitelj smatra da ne postoje razlozi za razrješenje te da iz cjelokupnog spisa, kao i pobijanog rješenja ne proizlaze razlozi za razrješenje.

III. U točki I. obrazloženja pobijanog rješenja sud navodi odredbu članka 91. st. 2. Stečajnog zakona.

U točki II. obrazloženja pobijanog rješenja sud navodi da postoje važni razlozi za razrješenje stečajnog upravitelja i to iz sljedećih razloga:

- stečajni upravitelj prodavao imovinu stečajnog dužnika u suprotnosti s općim načelom stečajnog postupka – „skupno i razmjerno namirenje“, a pri tome nije vodio računa o kogentnim odredbama Stečajnog zakona kojima je propisano u kojim slučajevima je prijeboj dopušten
- stečajni upravitelj bez odluke skupštine vjerovnika izdao odvjetniku punomoć za zastupanje u zemljišnoknjižnom postupku

A/ Kao prvi razlog za razrješenje sud navodi da stečajni upravitelj nije, prilikom unovčavanja imovine dužnika, vodio računa o kogentnim odredbama Stečajnog zakona koje se tiču prijeboja, i to članka 174. SZ-a i 176. SZ-a.

Stečajni upravitelj ističe da je navedeno pogrešno i suprotno stanju spisu te da su zato ostvareni žalbeni razlozi apsolutno bitne povrede iz članka 354. st. 2. toč. 11. ZPP-a te pogrešno primijenjeno materijalno pravo.

Stečajni upravitelj navodi da je odluka suda o razrješenju stečajnog upravitelja suprotna odredbama Stečajnog zakona i odlukama skupštine vjerovnika.

Pobijano rješenje suprotno je i postupanjima i odlukama suda koji navedenu odluku skupštine vjerovnika nije ukinuo upravo zato što je smatrao da je zakonita te da je donesena u skladu s odrednom članka 229. Stečajnog zakona.

Sud prilikom donošenja pobijanog rješenja pogrešno primjenjuje odredbu članka 175. i 176. Stečajnog zakona, prije svega iz razloga što se ista u konkretnom slučaju ne primjenjuje, jer se radi o načinu unovčenja imovine stečajnog dužnika, a ne o običnim tražbinama na što se primjenjuju odredbe članka 176., umjesto članka 229. Stečajnog zakona temeljem kojeg su donesene odluke skupštine vjerovnika te unovčena imovina, a da pritom sud odluku nije ukinuo jer je ocijenio da je ista zakonita.

Pritom stečajni upravitelj ističe da je obveza stečajnog suda paziti na zakonitost postupka te da bi svakako stečajni sudac ukinuo odluku skupštine vjerovnika da je smatrao da je ista nezakonita, a što nije učinio, dok sada suprotno navedeno, bez razloga novi stečajni sudac razrješuje stečajnog upravitelja jer je postupio po odluci skupštine vjerovnika koju sud nije ukinuo. Dakle, prvi stečajni sudac smatra da je odluka zakonita, stečajni upravitelj zatim postupi po takvoj odluci, pa potom novi stečajni sudac, na štetu stečajnog upravitelja, ali i stečajnog postupka, bez razloga kažnjava stečajnog upravitelja te ga razrješuje jer je prodao nekretnine prema odluci skupštine vjerovnika, a što je morao, a koju prijašnji stečajni sudac nije ukinuo.

Postavlja se pitanje mora li onda sadašnji stečajni sudac protiv prijašnjeg stečajnog suca podnijeti stegovnu i disciplinsku prijavu ili će samo razriješiti stečajnog upravitelja jer je postupao po odluci skupštine vjerovnika i suda ?

Stečajni upravitelj ističe da je postupao u skladu s odlukama skupštine vjerovnika, kao i u skladu s odlukama suda koji odluke skupštine vjerovnika nije ukinuo, a na koji način je i sam sud potvrdio i odobrio odluke skupštine vjerovnika, a po kojim odlukama je stečajni upravitelj bio dužan postupati.

Također se ističe da je stečajni upravitelj imao dužnost i obvezu postupati po odluci skupštine vjerovnika koju sud nije ukinuo, nego ju je odobrio jer je ista u skladu sa zakonom te u interesu vjerovnika. Stečajni upravitelj imao je pravo postupati pod opravdanom pretpostavkom da bi se svako suprotno postupanje smatralo povredama dužnosti stečajnog upravitelja radi koje bi postojali razlozi za razrješenje.

Dakle, stečajni upravitelj ističe da je razriješen jer je postupao sukladno odluci skupštine vjerovnika za koju sud smatra da je zakonita, a da nije postupao po istoj također bi bio razriješen.

Vezano za navode da je samo stečajni upravitelj predlagao takvu odluku, ističe se da je isto netočno jer je takvu odluku predlagao i stečajni vjerovnik koji je istu i donio.

U točki 6. obrazloženja rješenja sud navodi:

- „stečajni vjerovnici su na izvještajnom ročištu donijeli odluku "da se prodaja nekretnina stečajnog dužnika izvrši neposrednom pogodbom na način da se nekretnine oglašavaju putem besplatnih oglasnik tako da je cijena prilikom prvog oglašavanja utvrđena vrijednost, a da se prilikom prodaje svakog drugog oglašavanja smanjuje za 5% od prethodne cijene sve do prodaje, uz ovlaštenje da se nekretnine mogu prodati na način da se kupoprodajna cijena prebija (kompenzira) s potraživanjem stečajnih vjerovnika koji imaju utvrđene tražbine na način da se iznos kupoprodajne cijene u iznosu tržišne i utvrđene vrijednosti prebija (kompenzira) s utvrđenom tražbinom stečajnih vjerovnika, time da se osiguraju troškovi stečajnog postupka u iznosu koji će se naknadno utvrditi po procijenjenoj vrijednosti nekretnina“

Sukladno navedenoj odluci skupštine vjerovnika, a koju sud nije ukinuo, niti su vjerovnici stavili prijedlog za ukidanje, stečajni upravitelj oglosio je prodaju nekretnina te nekretnine unovčio na način i u skladu s odlukom skupštine vjerovnika.

U točki 7. obrazloženja pobijanog rješenja, sud navodi da je takva prodaja bila nedopuštena iz razloga iz članka 176. Stečajnog zakona, dakle da je nedopuštena iz razloga što prijeboj nije dopušten.

Donošenjem takve odluke i takvog zaključka sud je pogrešno primijenio materijalno pravo i postupio protivno odredbama Stečajnog zakona iz razloga što se u konkretnom slučaju ne primjenjuje članak 176. Stečajnog zakona nego članak 229. Stečajnog zakona, a koje odredbe reguliraju prodaju imovine dužnika, te izravno derogiraju odredbe koje se odnosi na prijeboj i to način da se takve odredbe primjenjuju umjesto odredbi koje se odnose na prijeboj iz članka 176. Stečajnog zakona, i to odredbe članka 229.

Odluka skupštine vjerovnika donesena je sukladno članku 229. Stečajnog zakona kojim je propisano:

Članak 229.

- *(1) Nakon izvještajnoga ročišta stečajni upravitelj dužan je bez odgode unovčiti imovinu koja ulazi u stečajnu masu, ako to nije protivno odluci skupštine vjerovnika.*
- *(2) Stečajni upravitelj dužan je unovčiti imovinu stečajne mase u skladu s odlukama skupštine vjerovnika i odbora vjerovnika.*

Sud takvu odluku nije ukinuo te je stečajni upravitelj bio dužan postupiti po njoj što je i učinio, a pritom se ukazuje da se u konkretnom slučaju ne primjenjuje odredba članka 176. Stečajnog zakona, kako to pogrešno navodi sud i na temelju te odredbe donosi pogrešnu odluku.

Stečajni upravitelj navodi zapisnik sa skupštine vjerovnika od 29. rujna 2021., na kojemu je donesena odluka:

- *1. Sukladno odluci skupštine vjerovnika od 12. siječnja 2021., pristupit će se prodaji nekretnina stečajnog dužnika koje su uknjižene kao vlasništvo stečajnog dužnika na način kako je to odlučeno na toj Skupštini, time da se nekretnine koje su izvanknjižno vlasništvo stečajnog dužnika neće prodavati dok se ne provede uknjižba istih u vlasništvo stečajnog dužnika*

Dakle, odluka o prodaji ne samo da je donesena nego je potvrđena i na dodatnoj skupštini te

naloženo stečajnom upravitelju postupanje, a sud istu nije ukinuo.

Sud u točki 8. obrazloženja pobijanog rješenja pogrešno navodi da nije odlučno što odluka skupštine vjerovnika nije ukinuta sukladno odredbi članka 108. SZ-a.

Stečajni upravitelj ukazuje da odluka nije ukinuta jer je ista zakonito donesena temeljem članka 229. Stečajnog zakona, a što je mislio i stečajni sudac, dok sada novi stečajni sudac postupao suprotno postupanju prvog stečajnog suca i razrješuje stečajnog upravitelja što je postupao po nalogu suda i skupštine vjerovnika, a pritom pogrešno donosi rješenje na temelju odredbe članka 176. Stečajnog zakona.

2. U točki 9. obrazloženja presude sud na vodi da je stečajni upravitelj bez odluke skupštine vjerovnika, sklopio ugovor o zastupanju s odvjetnicom Milicom Nenadović Timarac, radi pokretanja postupka uknjižbe nekretnina u izvanknjižnom vlasništvu stečajnog dužnika.

Stečajni upravitelj navodi da je imao izvansudsku vjerovnika 25 ER d.o.o. za sklapanje takvog ugovora, koji je u interesu stečajnog dužnika, stečajnog vjerovnika i stečajnog postupka, a o kojoj suglasnosti je pričano na skupštini vjerovnika 29. rujna 2021.

Na skupštini 16. svibnja 2023., stečajni vjerovnik dao je i dodatnu suglasnost i to:

- „*Stečajni vjerovnik navodi da je suglasan s ugovorom o zastupanju koji je sklopljen s odvjetnicom Milicom Nenadović Timarac, s obzirom na to da je u interesu stečajnih vjerovnika uknjižba prava vlasništva u zemljišne knjige.*“

Slijedom navedenog, stečajni upravitelj ističe da uopće ne postoji drugi razlog koji sud navodi kao važan razlog za razrješenje stečajnog upravitelja iz kojeg razloga su ostvareni svi žalbeni razlozi te je sud donio nezakonu odluku, odnosno odluku koja je suprotna odluci i odobrenju stečajnog vjerovnika te interesima stečajnog postupka, kao i da je donio odluku o razrješenju pozivajući se na razlog koji je postoji.

Zaključno, stečajni upravitelj navodi da, temeljem izdane punomoći, za koju je dana suglasnost i odobrenje, nisu poduzete nikakve radnje, odnosno niti jedna radnja niti su nastali bilo kakvi troškovi. Sud prilikom donošenja pobijane odluke takve činjenice nije uopće utvrđivao, a trebao je i morao.

IV. Slijedom navedenog, stečajni upravitelj predlaže da VTS Republike Hrvatske usvoji žalbu stečajnog vjerovnika te ukine pobijano rješenje.

Stečajni upravitelj
Domagoj Poljak